

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2013r. w Suwałkach

sprawy **D. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 kwietnia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje D. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 5 lutego 2013r. do dnia 30 czerwca 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.04.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) odmówił D. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na brak stwierdzonej niezdolności do pracy.

W lapidarnym odwołaniu D. K. wskazał, iż nie zgadza się z decyzją organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

D. K. (ur. (...)) w dniu 05.02.2013r. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołujący wykazał 4 lata 3 miesiące 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca ma wykształcenie podstawowe, pracował jako kierowca samochodów ciężarowych.

Lekarz orzecznik nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw wnioskodawcy, również nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj schorzeń rozpoznanych u odwołującego. Na okoliczność, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, uzyskano opinie dwóch biegłych, które uwzględniły zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadziły badanie odwołującego.

Biegła z zakresu diabetologii (k. 9-11) rozpoznała u odwołującego schorzenie diabetologiczne oraz okulistyczne i zaopiniowała, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią wnioskodawcę częściowo niezdolnym do pracy na okres od 26.03.2012r. do 30.06.2014r. Data powstania niezdolności do pracy jest związana z hospitalizacją odwołującego od 26.03.2012r. do 03.04.2012r. i wynikała z nagłego wykrycia schorzenia diabetologicznego, które stanowi podstawą niezdolności. Zdaniem biegłej schorzenie to na obecnym etapie jest niewyrównane i ma związek z wystąpieniem schorzenia okulistycznego. Na obecnym etapie leczenia odwołujący wymaga specjalistycznej i systematycznej opieki. Biegła wskazała, iż odwołujący nie może wykonywać zawodu kierowcy, z uwagi na przebieg i sposób leczenia schorzenia diabetologicznego. W jego przypadku występują również przeciwwskazania do ciężkiej pracy fizycznej, na wysokości i przy maszynach w ruchu. Wskazała, iż odnośnie zdolności do pracy winien wypowiedzieć się również biegły z zakresu medycyny pracy.

Drugą opinię uzyskano do biegłej z zakresu medycyny pracy (k. 29-30), która rozpoznała identyczne schorzenia, co pierwsza biegła i zaopiniowała, iż ich przebieg i zaawansowanie powodują u odwołującego częściową niezdolność do pracy na okres od 26.03.2012r. do 30.06.2014r. Wskazała, iż obecnie odwołujący nie może kontynuować zatrudnienia jako kierowca samochodu ciężarowego, gdyż cofnięto mu uprawnienia z uwagi na wykrycie schorzenia diabetologicznego. Jego przebieg spowodował ujawnienie również schorzenia okulistycznego i spowodował wystąpienie szeregu przeciwwskazań do wykonywania prac, jak wskazano w pierwszej opinii. Odwołujący ma zamiar podjąć naukę w celu podniesienia kwalifikacji zawodowych.

Sąd zważył, co następuje :

Jak stanowi art. 57 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: 1) jest niezdolny do pracy; 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy; 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku od 22 do 25 lat, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 3 lata.

W oparciu o dwie opinie biegłych lekarzy sądowych Sąd doszedł do przekonania, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy. Argumenty medyczne, jakie biegłe przedstawiły w swoich opiniach, w sposób jednoznaczny wskazują, iż świeżo wykryte schorzenie diabetologiczne w sposób gwałtowny pozbawiło go zdolności do pracy. W tym zakresie wskazać należało na pozbawienie go możliwości pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, gdyż wstrzymano mu prawo jazdy z powodów medycznych, ale również wystąpił nagle szereg ograniczeń możliwości podjęcia zatrudnienia przy pracach fizycznych, niewymagających wykształcenia zawodowego. Niezdolność do pracy ma jednak związek z przebiegiem schorzenia diabetologicznego. W tym zakresie Sąd uzyskał opinie dwóch biegłych, które co do rozpoznanych schorzeń i konkluzji były jednoznaczne. Biegła z zakresu diabetologii w sposób rzeczowy i profesjonalny wykazała wpływ schorzenia głównego na sprawność organizmu odwołującego. Natomiast opinia biegłej z zakresu medycyny pracy stanowiła opinię pomocniczą, weryfikującą wpływ tych schorzeń na możliwość podjęcia zatrudnienia. Konkluzje obu tych opinii były zgodne, stanowcze i jednoznaczne. Sąd nie znalazł podstaw

do negatywnej oceny tych opinii. Ponadto Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, co do stanu zdrowia wnioskodawcy, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, innej niż wyrażone w opiniach biegłych.

Konkludując, odwołujący wykazał spełnienie wszystkich warunków do uzyskania prawa do renty z tytułu okresowej częściowej niezdolności do pracy.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt